

103125

SAMENVATTING

Beroep tegen berisping BVE

Werkneemster is berispt omdat zij haar onvrede over haar werksituatie per e-mail aan derden heeft kenbaar gemaakt terwijl zij verschillende keren is gewaarschuwd om dit achterwege te laten. Naar het oordeel van de Commissie is de e-mail onmiskenbaar in cynische bewoordingen getoonzet en is deze niet in overeenstemming met de omgangsvormen die in acht genomen moeten worden. Vaststaat dat de werkneemster een aantal keren, zowel mondeling als schriftelijk, door haar leidinggevende te kennen is gegeven dat zij het sturen van e-mailberichten, waarin onvrede over haar werksituatie doorklonk, aan derden dient te staken. Daargelaten of de onvrede van de werkneemster terecht was, mocht haar leidinggevende van haar verwachten dat zij haar onvrede over de opgedragen werkzaamheden aan hem zou overbrengen en deze niet branchebreed zou uitmeten. De werkgever heeft het hardnekkig doorgaan ondanks de waarschuwingen als plichtsverzuim kunnen aanmerken. De berisping staat in juiste verhouding tot het plichtsverzuim. Beroep ongegrond.

103125

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr. drs. G.A.M.C. Verschuren

en

het College van Bestuur van C, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 09-01-2006, ingekomen op 09-01-2006 en aangevuld d.d. 12-01-2006, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 05-12-2005 om haar de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping als genoemd in artikel H-43 sub a CAO-BVE op te leggen wegens plichtsverzuim.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 02-02-2006.

De mondelinge behandeling vond plaats op 27-03-2006.

A verscheen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D, lid College van Bestuur, vergezeld van E, bedrijfsjurist, en F, direct leidinggevende van A.

Beide partijen hebben een pleitnotitie overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds maart 1995 werkzaam bij C in een vast dienstverband met een betrekkingssomvang van 0,8 fte. Aanvankelijk is zij in dienst getreden als docent pedagogiek en psychologie met coördinerende taken. In de periode oktober 1999 tot juli 2001 werkte zij als waarnemend unitdirecteur Gezondheidszorg, Dienstverlening en Welzijn. Vervolgens is zij vanaf 01-08-2001 werkzaam als senior beleidsmedewerker Dienst Onderwijs & Innovatie (max. schaal 12). Sedert 01-09-2005 is A feitelijk voor 0,4 fte werkzaam als beleidsmedewerker bij de branche ICT en voor 0,4 fte verricht zij regiowerkzaamheden.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE.

A heeft haar onvrede over het feit dat haar werkzaamheden niet lagen op het niveau van senior beleidsmedewerker verschillende keren aangekaart bij haar leidinggevende. Omdat zij dit, via e-mailberichten, ook aan anderen binnen de organisatie kenbaar gemaakt heeft, heeft de leidinggevende A in een gesprek op 21-01-2005 meegedeeld dat een vergelijkbare actie in de toekomst tot disciplinaire maatregelen zou kunnen leiden. Op 02-09-2005 heeft de werkgever A een expliciet verbod opgelegd tot het "versturen van mails waarin de schrijver zich negatief uit over de dienst en leidinggevende c.c. naar derden." Op 05-09-2005 heeft A door haar verzorgde notulen van een branchevergadering verspreid binnen de instelling. De werkgever heeft het begeleidende e-mailbericht opgevat als een overtreding van het aan A opgelegde verbod en haar bij brief van 15-09-2005 meegedeeld voornemens te zijn haar een berisping op te leggen vanwege plichtsverzuim. Bij brief van 05-10-2005 heeft A verweer gevoerd tegen dit voornemen. Op 24-10-2005 heeft de werkgever het voornemen tot het opleggen van een berisping nogmaals schriftelijk aan A ter kennis gebracht. A heeft daartegen op 30-11-2005 mondeling verweer gevoerd, waarvan de werkgever bij brief van 02-12-2005 verslag heeft gedaan. Bij schrijven van 05-12-2005 heeft de werkgever A een schriftelijke berisping opgelegd wegens plichtsverzuim. Tegen deze beslissing is het beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt dat zij door de werkgever twee keer in een disciplinaire procedure is betrokken ter zake van dezelfde feiten. Door op 24-10-2005 opnieuw het voornemen te uiten haar te berispen, heeft de werkgever de eerste voornemenprocedure gestaakt en is er sprake van schending van het ne bis in idem-beginsel. Voorts bestrijdt A dat de door haar verzonden e-mails negatief van toonzetting waren. Evenmin kan de inhoud van de e-mail van 05-09-2005 worden aangemerkt als een negatieve uitlating over de Dienst of over haar leidinggevende. A vindt de toon van dat e-mailbericht eerder kritisch, hetgeen volgens haar niet tot de conclusie kan leiden dat er sprake is van plichtsverzuim. Bovendien moet de e-mail in de context worden gezien van de onvrede van A over de haar opgedragen werkzaamheden, welke ver onder haar niveau liggen. In dat licht moeten ook de eerdere e-mails worden gezien, waarbij het nooit de bedoeling van A is geweest haar leidinggevende of de Dienst te schofferen dan wel in diskrediet te brengen. Mogelijk heeft A niet steeds verstandig gehandeld, maar dat is geen grond voor een berisping. Zo er al sprake is van enige mate van plichtsverzuim, is de opgelegde berisping volgens A buiten proportie.

De werkgever betwist dat hij A twee keer in een procedure heeft betrokken. De brief van 24-10-2005 is een reactie op het verweer van A van 05-10-2005 en de werkgever heeft haar in de gelegenheid gesteld daar weer op te reageren, hetgeen A ook heeft gedaan. Het betreft geen nieuwe procedure en de werkgever heeft het op 15-09-2005 geuite voornemen niet ingetrokken.

De werkgever erkent dat de invulling van de functie van A niet geheel conform de verwachting is en merkt op dat A daar frequent over klaagt. Dat is echter niet de reden voor het opleggen van de berisping: deze is alleen gestoeld op haar houding en gedrag. Ter zitting heeft de werkgever aangegeven dat de houding en het gedrag van A ertoe leiden dat, indien bij een komende herstructurering van werkzaamheden de functie van senior beleidsmedewerker daadwerkelijk op dat niveau zal worden ingevuld, A niet uitgenodigd zal worden die functie te gaan vervullen. Via e-mails c.c. naar derden heeft A uitspraken gedaan die de instelling, de Dienst Onderwijs & Innovatie (DO&I), collega's en haar direct leidinggevende in diskrediet brengen. Ondanks gesprekken hierover is dit door blijven gaan. Eén werkdag nadat haar een uitdrukkelijk verbod werd opgelegd op het versturen van negatief getinte e-mails, verstuurd zij weer een mail met ongewenste tekst. Nu zij al verschillende keren was gewaarschuwd, heeft de werkgever het versturen van de e-mail van 05-09-2005 aangemerkt als de druppel, die de emmer heeft doen overlopen en het e-mailgebruik van A

aangemerkt als plichtsverzuim. Gelet op de eerder gegeven mondelinge en schriftelijke waarschuwingen is er volgens de werkgever geen sprake van disproportionaliteit.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.1.5 van de Wet educatie en beroepsonderwijs (WEB) en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De berisping

Ten aanzien van de voornemenprocedure overweegt de Commissie dat de brief van 24-10-2005 van de werkgever in redelijkheid beschouwd moet worden als het nogmaals uiteenzetten van de gronden, waarop het voornemen tot het opleggen van de berisping berustte. A is hierdoor niet benadeeld daar zij nogmaals in de gelegenheid is gesteld verweer te voeren. Er is derhalve geen sprake van het twee keer betrekken van A in een procedure.

Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord of de aan de berisping ten grondslag gelegde feiten voldoende vaststaan en zo ja, of deze plichtsverzuim als bedoeld in artikel H-44 CAO-BVE opleveren en een berisping in verband daarmee op zijn plaats is.

De werkgever heeft in de bestreden beslissing d.d. 05-12-2005 overwogen dat A, indien haar wensen of standpunten niet of niet geheel gehonoreerd worden, zich bij een beslissing neer dient te leggen en niet kan blijven doorstrijden om haar wensen en standpunten gehonoreerd te krijgen. Voorts heeft hij aangegeven dat de vorm, waarin A kritiek uit via de e-mail aan collega's volgens het College van Bestuur ongepast is, dat A verschillende keren is gewaarschuwd om deze handelwijze achterwege te laten en daar toch mee is doorgedaan, waardoor er in de ogen van het College van Bestuur sprake is van plichtsverzuim.

In de e-mail van 05-09-2005, gericht aan de deelnemers aan de branchevergadering ICT, welke de aanleiding vormde voor het opleggen van de berisping, schrijft A: "Met genoeg stuur ik jullie de door mij gemaakte notulen van de branchevergadering ICT. Vergeef me als de vorm en/of inhoud niet helemaal conform de verwachtingen is, maar het maken van notulen is mij nooit geleerd en behoort - als senior beleidsmedewerker onderwijs - ook niet tot mijn taakomschrijving. Desondanks heb ik er heel erg mijn best op gedaan, ondanks dat ik me in de duurbetaalde tijd veel liever had willen storten op onderwijskundig advies- en beleidswerk. Maar uiteraard zal ik doen wat van mij verwacht wordt..." Naar het oordeel van de Commissie is de e-mail onmiskenbaar in cynische bewoordingen getoetst en is deze niet in overeenstemming met de omgangsvormen die in acht genomen moeten worden.

Vaststaat dat A een aantal keren, zowel mondeling als schriftelijk, door haar leidinggevende te kennen is gegeven dat zij het sturen van e-mailberichten, waarin onvrede over haar werksituatie doorklonk, aan derden dient te staken. Zo heeft de leidinggevende op 04-02-2005 en op 08-05-2005 in verslagen van gesprekken met A, gehouden op 21-01-2005 en 02-09-2005, opgemerkt dat "een vergelijkbare actie in de toekomst kan leiden tot disciplinaire straffen" en "in het verlangde van het gesprek van 21 januari is een expliciet verbod ingesteld op het versturen van mails waarin de schrijver zich negatief uit over de Dienst en leidinggevende c.c. naar derden." Aldus was A er verschillende keren op gewezen dat de werkgever haar wijze van gebruik van de e-mail niet alleen niet op prijs stelde, maar ook niet langer zou tolereren. Verweerder mocht daarom redelijkerwijze van A verwachten dat zij haar e-mailgedrag zou wijzigen. Het is zeer wel te begrijpen dat met name de leidinggevende van A, onder wiens verantwoordelijkheid A de gewraakte werkzaamheden verrichtte, zich aan de e-mail van 05-09-2005 heeft gestoord. Daargelaten of de onvrede van A terecht was, mocht haar leidinggevende van haar verwachten dat zij haar onvrede over de opgedragen werkzaamheden aan hem zou overbrengen en deze niet branchebreed zou uitmeten.

Nu A ondanks de waarschuwingen van de werkgever hardnekkig is doorgedaan derden van haar onvrede over de haar opgedragen werkzaamheden deelgenoot te maken, heeft de werkgever dat gedrag als plichtsverzuim kunnen aanmerken.

Gelet op de eerdere waarschuwingen aan het adres van A, waarin ook gewaarschuwd is voor disciplinaire maatregelen, is de Commissie van oordeel dat de berisping als lichtste van de in artikel

H-43 CAO-BVE opgenomen disciplinaire maatregelen in juiste verhouding staat tot het plichtsverzuim van A. Alles overziende oordeelt de Commissie het beroep van A tegen de berisping ongegrond.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 3 mei 2006 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, mr. E.M.W.P. Hermans, mr. T.M.J. Smits en mr. drs. B.H. van Velzen, leden, in aanwezigheid van mr. M. Smulders, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. M. Smulders
secretaris